

ת"פ 49367/10/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 49367-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאו
המאשימה	מדינת ישראל באמצעות שלוחת תביעות ראשל"צ
נגד	פלוני
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד בנימין בן נתן

גזר דין

עובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים, בביצוע עבירות כדלקמן:
 - א. **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**");
 - ב. **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין;
 - ג. **תקיפה סתם (2 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין;

2. במועד הרלוונטי לאישום, התגורר הנאשם בבית אימו - המתלוננת, ברח' ... בראשון לציון.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 15.10.21 שהו הנאשם והמתלוננת בבית, כאשר הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול. בשעה 18:30 או בסמוך לכך, עת שהה הנאשם בחדר האמבטיה, תלש את וילון החלון, יצא מחדר האמבטיה וקילל את המתלוננת "זונה, בת זונה, חולת נפש". המתלוננת לא הגיבה, והתיישבה בכורסא בסלון הבית.

אז, ניגש הנאשם אל המתלוננת ובעודה יושבת, סטר והכה מכת אגרוף בפניה, צבט באוזנה וקיפל אותה.

המתלוננת הפצירה בנאשם להניח לה ולהפסיק את התקיפה, אך זה לא חדל ממעשיו וצבט אותה בידיה. המתלוננת התכופפה על מנת להתגונן, אז בעט הנאשם בראשה ובידה, עיקם את אצבעותיה וירק עליה.

בהמשך, הצליחה המתלוננת לברוח מהנאשם לחדר אחר בבית, נשענה על המיטה בחדר, נטלה כרית לידיה על מנת להגן על עצמה, אך הנאשם הלך אחריה והכה אותה.

בשלב זה, יצא הנאשם מהחדר ונטל סכין ממתבח הבית. הנאשם התקרב אל המתלוננת בעודו אוחז בסכין ואמר לה "אל תגידי שרק אני לא בסדר, תגידי ברבים, מ' שלך זה החיים שלך, תגידי ברבים אם אני אדקור אותך, את תפגשי את מלאך המוות".

לאחר מכן, החזיר הנאשם את הסכין למתבח, אכל והלך לישון.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת סימנים כחולים משני צדי סנטרה, המטומות בעיניה, המטומה באוזנה, המטומות גדולות בכתפה, בגבה ובזרועה וכן שפשוף בכתפה.

3. על פי עובדות האישום השני, כחודש עובר ליום 17.10.21, במועד ושעה שאינם ידועים במדויק למאשימה, במהלך תקופת חגי תשרי, על רקע ונסיבות שאינם ידועים למאשימה במדויק, עת שהו הנאשם והמתלוננת בבית, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה, הכה אותה במכות אגרופ, צבט אותה ומשך בשערות ראשה. בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכניס אצבע לעינה.

כתוצאה מכך, נגרם למתלוננת שטף דם בעינה.

4. על פי עובדות האישום השלישי, כשלושה חודשים עובר ליום 17.10.21, במועד ושעה שאינם ידועים במדויק למאשימה, עת ישבה המתלוננת על כורסא בסלון הבית, תקף אותה הנאשם בכך שהכה בראשה באמצעות נעל בית. בתגובה, ביקשה המתלוננת מהנאשם שיניח לה ויחדל ממעשיו, אך הוא לא חדל.

בהמשך, נכנס הנאשם אל המתבח ואכל מלון, תוך שהוא משליך את גרעיניו על הרצפה. בהמשך, נכנסה המתלוננת לנקות את הרצפה, החליקה ונקעה רגלה.

רישום פלילי

5. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים:

6. בתסקיר הראשון מיום 23.10.22 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. צוין כי מדובר במי שהוא כבן 29, רווק, אשר קודם למעצרו התגורר בבית אמו- המתלוננת, בראשל"צ. הנאשם מסר כי הוא מוכר כנכה של המוסד לביטוח לאומי בשיעור 45% בעקבות פגיעת שיתוק מולדת בזרועו. עוד מסר הנאשם כי עבד באופן יציב ורציף ב... בתפקיד ניהול מלאי, משך כ-5 שנים ועד כארבעה חודשים לפני מעצרו בתיק הנוכחי, כשברקע לכך נסיגה הדרגתית במצבו הרגשי וההתמכרות.

הנאשם שירת שירות צבאי מלא בתפקיד עובד שק"מ ועם שחרורו מהצבא, השתלב ביציבות בעבודה עד

להפסקת עבודתו כמתואר.

בהתייחסות הנאשם לעבירות בהן הורשע, קיבל אחריות על התנהגותו והצר עליה. הנאשם הבין את חומרת מעשיו והנזק שגרם לאמו, וביטא לפני שירות המבחן חרטה ותחושות של בושה, אכזבה וכעס עצמי.

ברקע לביצוע העבירות, תיאר תקופה המאופיינת בתחושת בטחון ומצב רגשי ירודים והוסיף כי בשנים האחרונות חלה העמקה הדרגתית בצריכת אלכוהול, עד כדי הגעה למצבי שכרות, ללא יכולת לווסת ולמתן צריכתו. הנאשם ביטא רצון להמשיך את הטיפול בו שולב וממנו נתרם, עד כי אינו צורך אלכוהול כלל.

מדיווח גורמי הטיפול עלה כי הנאשם השתלב בטיפול, עמד בכללי המסגרת, ומשתף פעולה בתהליכי הטיפול. נמסר, כי הנאשם עשה צעדים משמעותיים בהתבוננות עצמית פנימית, לצד זיהוי היבטים בהם נדרש המשך העמקה.

בשיחה עם המתלוננת התייחסה זו לפגיעה שחוותה ולתחושת חוסר האונים ותיארה את הקשיים והמגבלות עמם היא מתמודדת סביב מחלתה. האם ביטאה דאגה למצבו של הנאשם ומסרה כי למרות התנהלותו כלפיה, אינה חוששת מפניו כיום. המתלוננת ביטאה רצון לחידוש הקשר עם הנאשם, אך ביקשה כי הנאשם לא ישוב להתגורר עמה. עוד ביטאה חשש מתוצאות הליך המשפטי והשלכות גזר הדין הצפוי על מצבה הנפשי.

שירות המבחן התייחס לכך כי הנאשם הצליח להתנהל ולנהל את קשייו ללא מעורבות בפלילים עד כה, כמו כן כי מאז האירועים פנה כמתואר לטיפול גמילה בתחום האלכוהול.

נוכח כלל השיקולים והפרמטרים, התרשם שירות המבחן כי הנאשם עורך מאמצים רבים לשינוי בחייו ונעזר בגורמי הטיפול השונים. עם זאת, עתר לדחיית הדיון על מנת תיבחן השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפולי.

7. במסגרת התסקיר השני, מיום 4.2.23, צוין כי הנאשם השלים בהצלחה את התוכנית הטיפולית במסגרת הקהילה ועבר בחודש ינואר 2023 לשלב המשכי בהוסטל.

מחוות הדעת המסכמת של גורמי הטיפול עלה כי במהלך החודשים האחרונים חלה התקדמות נוספת בהתנהלותו של הנאשם שהמשיך להשתתף באופן רציף בתוכנית הטיפולית אשר כללה שיחות פרטניות וקבוצתיות לצד השתלבות בעבודה והפסקת צריכת אלכוהול. גורמי הטיפול העריכו כי הנאשם מכיר בכמיהתו לאורך חייו לקבל הכרה מאמו ולשבר שנוצר מכך שאמו לא תוכל להיענות לצרכיו כפי ציפיותיו. עם סיום הטיפול בקהילה, המשיך הנאשם את ההליך הטיפולי במסגרת הוסטל.

מגורמי הטיפול במסגרת ההוסטל נמסר כי הנאשם התאקלם באופן תקין, משתלב ועומד בתנאי וכללי המקום.

גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם נמצא בעיצומו של תהליך שיקום משמעותי ומביע רצון להשתלב באורח חיים

נורמטיבי, תוך היעזרות בגורמי הטיפול השונים, כאשר המשך טיפול תוך הימנעות מאלכוהול, יצליח לחזק ולבסס הישגיו.

המתלוננת, השיחה נוספת, הביעה שביעות רצון משילובו של הנאשם בטיפול, מסרה כי היא מרגישה רגועה יותר, אינה חוששת מפניו ומעוניינת בהמשך הקשר עמו ובשיקום מסגרת המשפחה. כמו כן, המתלוננת ביטאה חרדה מפני ענישה מחמירה, ביקשה שלא לפגוע בנאשם והדגישה את החשיבות שבחזרתו לאורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עובר שינוי משמעותי כשניכר כי הוא מחוייב להתמיד בתהליך תוך ביסוס השינוי שעובר. שירות המבחן סבר כי בעקבות הטיפול והפסקת צריכת האלכוהול, פחת הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות בעתיד.

שירות המבחן סבר כי יש לחזק את ההליך הטיפולי וביקש דחייה נוספת לצורך העמקת ההליך הטיפולי.

8. במסגרת התסקיר השלישי, מיום 3.7.23 התקבל דיווח גורמי הטיפול במסגרתו הוערך כי הנאשם עבר הליך חיובי ומשמעותי, ביטא רצון להמשיך לשקם את עצמו ולקיים אורח חיים יציב ובריא, כשהוא בשל לצאת לחיים עצמאיים, להתנסות ולהתמודד עם מציאות החיים. הנאשם עובד באופן יציב בסופר מרקט בבית שמש כסדרן כללי ומתפקד בעבודתו באופן תקין.

הנאשם התייחס במודעות ואחריות למעשיו הקשים כלפי אמו ולאופן בו פגע בה, הצר על כך ונראה כי עורך שינוי חיובי בשיקום היחסים עמה. שירות המבחן התרשם כי חשוב לנאשם לשמור על יציבות הנפשית של אמו, תוך שהוא דואג לרווחתה הנפשית ככל שהוא יכול ונוהג עמה בכבוד.

שירות המבחן חיזק התרשמותו כי ההליך המשפטי וההליך הטיפולי היוו גורם מגייס לשינוי בהתנהלותו ובחשיבתו של הנאשם. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים אלימים קבועים, והוא בעל מאפיינים נורמטיביים וכוחות לתפקוד יציב.

סיכום של דבר, שירות המבחן המליץ על אף חומרת העבירות, נוכח מחוייבות הנאשם להליך טיפולי משמעותי, על ענישה שיקומית הכוללת הטלת צו של"צ בהיקף של 180 שעות, לצד צו מבחן והמשך טיפול בתחום ההתמכרות. שירות המבחן הבהיר כי הטלת ענישה שאינה שיקומית עשויה לפגוע משמעותית בתפקוד הנאשם, באופן שיגביר את הסיכון במצבו ויחליש את כוחותיו להמשיך ולקדם את עצמו, כאשר שירות המבחן הדגיש את החשיבות בקידום הנאשם לכיוון מהלך חיים נורמטיבי.

ראיות לעונש

9. המאשימה הגישה תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת (ת/1).

10. המתלוננת, הגב' א"מ, העידה לזכות הנאשם וציינה כי חיי הנאשם מורכבים, הסבירה כי ההתדרדרות במצבו החלה עם צריכת האלכוהול על רקע פטירת אביו. עוד הוסיפה כי הסיטואציה הנוכחית משפיעה עליה לרעה והיא נדרשת למספר רב של תרופות אותן היא צורכת עקב מחלת הנפש בה היא לוקה. עוד ציינה המתלוננת כי כיום יחסיה עם הנאשם השתפרו, הנאשם השתנה מקצה אל קצה ומתנהל למופת. המתלוננת הוסיפה כי אינה מתגוררת עוד עם הנאשם שמתגורר בקבוצת מבוגרים בהוסטל, מקום אשר השפיע עליו לחיוב והטיב עמו. המתלוננת ביקשה כי הנאשם ימשיך בהליך השיקומי, וכי בית המשפט יקל עם הנאשם על מנת שהיא תמשיך בתפקודה התקין מבחינה נפשית ולא תיאלץ להתאשפז.

טיעוני הצדדים לעונש

תמצית טיעוני המאשימה

11. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו וביניהם ציינה את הפגיעה בשלמות גופה של המתלוננת, בזכותה לכבוד ולביטחון. המאשימה הדגישה כי תופעת האלימות במשפחה הפכה לרעה חולה ועל בתי המשפט למגר תופעה זו באמצעות הטלת ענישה מרתיעה. לשיטת המאשימה, נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על חומרה יתירה, כאשר מדובר בתקיפה ברוטאלית, חסרת מעצורים שנלוו לה איומים באמצעות סכין.

המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 24 חודשי מאסר לבין 40 חודשים.

בהתייחס לנסיבות הנאשם עצמו ציינה המאשימה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, שולב בהליך טיפולי אינטנסיבי ממנו נתרם משמעותית אשר הפחית מהסיכון הנשקף ממנו. כך שהמאשימה סבורה כי ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

עם זאת, ציינה המאשימה, השיקום הוא רק אחד השיקולים הנשקלים במסגרת גזר הדין, אינו חזות הכל, ועל בית המשפט להכריע מהי מידת הסטייה הראויה, משקיימים שיקולי ענישה נוספים. המאשימה הפנתה לפסיקה בעניין זה.

בשקלול כלל הנתונים המאשימה סבורה כי יש לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, המגלמים אף הם סטייה ממתחם העונש ההולם, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

תמצית טיעוני ההגנה

12. מנגד טענה ההגנה כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום לאחר שתוקן לקולה באופן משמעותי, נטל אחריות, הביע צער וחרטה וחסך את העדתה של המתלוננת, תוך שפעל לטפל בעצמו.

ההגנה ציינה כי אין חולק שמעשיו של הנאשם אינם פשוטים ולא היו צריכים להיעשות אך העבירות בוצעו על רקע צריכה אלכוהול והתדרדרות מצבו של הנאשם.

עוד ציינה ההגנה, את מעצרו של הנאשם לתקופה של 3 חודשים בעקבות מעשיו, עד לשחרורו לקהילה טיפולית, שם החל בהליך טיפולי משמעותי אינטנסיבי ומעמיק ומבלי שנפל בו רבב. ההגנה הדגישה כי הנאשם לא יחזור להתגורר עם אמו והסיכון הנשקף מן הנאשם פחת.

ההגנה סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות לבין, לכל היותר, 18 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה.

ההגנה סבורה כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, לאור האינטרס הציבורי המובהק שיש בשיקומו של הנאשם, בהחזרתו לחברה כאזרח תורם ומועיל, לאור האינטרס הפרטני גם של בני המשפחה עצמה, ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

13. הנאשם בדבריו ציין כי הוא מתבייש במעשיו ובעבירות החמורות שביצע, הוא מכיר בהתמכרותו וביקש מבית המשפט הזדמנות להמשיך ולשקם את חייו.

דין

14. הנאשם, במעשיו, פגע בערכים המוגנים וביניהם כבודה של המתלוננת, ביטחונה האישי, פרטיותה ושלוות נפשה. הנאשם פגע בגופה של המתלוננת במספר הזדמנויות, באופן ברוטלי ומשולח רסן ותקף אותה. כמו כן, אינטרס החברה בעבירת האיומים הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס זה מקבל משנה תוקף וחשיבות בתוככי התא המשפחתי.

15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן איננה מבוטלת.

לא ניתן להכביר מילים בחומרת מעשיו של הנאשם, אשר על אף היותם מבוצעים על רקע שימוש באלכוהול, ספונטניים ובלתי מתוכננים, הרי שאין בכך כדי להקל באלימות הקשה שנקט כלפי המתלוננת. הנאשם תקף את אמו באופן בריוני בכך שהתנפל עליה, בעודה בביתה, יושבת בכורסתה וגם כאשר ניסתה להתרחק ופנתה לחדר אחר, הנאשם הלך אחריה, יצא וחזר כשהוא אוחז בסכין מטבח, באמצעותה איים על המתלוננת איומים בוטים בפגיעה בחייה.

באירוע אחר, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה אותה במכות אגרופ, סטר בפניה, צבט אותה ומשך בשערה. במסגרת אירוע תקיפה שלישי הכה הנאשם את המתלוננת בראשה באמצעות נעל בית, בעודה יושבת בכורסתה.

16. למען הסדר הטוב אציין כי עיינתי בכלל פסקי הדין אליהם הופניתי וכן בפסיקה נוספת מטעמי. אדגיש כי "**קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות**" (ר' ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מ"י (17.11.16)), בהיותהמתחם מגלם שיקולים נוספים-מדיניות ערכית ונסיבות המקרה המסוים ובכלל זה, הנזק שנגרם, הנזק שצפוי היה להיגרם, משך האירוע, היקף האירוע, חומרת האלימות שנגרמה ועוד, אשר מדיניות הענישה היא רק אחד מהם.

17. בחינה של רמת הענישה הרווחת בפסיקה מצביעה על מנעד רחב של עונשים, ראו למשל:

א. רע"פ 297/15 **דניאל ברנסון נ' מ"י** (21.1.15), שם נדון המבקש ל-5 חודשי מאסר בפועל לאחר שעונשו הוחמר בבית המשפט המחוזי בגין ביצוע עבירה אלימות יחידה באמו שגרמה לה לחבלה בעינה. בית משפט השלום גזר על המערער עונש מאסר מותנה, ואולם לאחר ערעור שהוגש על קולת העונש, בית המשפט המחוזי החמיר והעמיד את העונש על 5 חודשי מאסר בפועל, בשים לב להיות המערער נתון בגילופין בעת האירוע, מצבו הנפשי ותקופת המעצר שגרמה לו לטראומה, נוכח האלימות בה נקט.

ב. ת"פ (רמ') 31294-11-22 **מ"י נ' עבדאללה אבו ע'אנם** (14.2.23) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה יחידה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין וכן צירף כתב אישום נוסף במסגרתו הורשע בביצוע עבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. הנאשם הורשע בכך שלאחר שכעס על אחייניו המתגוררים עמו בבית אמו, ולאחר שהתבקש לשמור על השקט, נטל מקל עץ והכה בגבה של אחותו-המתלוננת, והמקל נשבר. הנאשם הכה פעם נוספת את המתלוננת בידה באמצעות המקל השבור, בעוד שאימם הרחיקה אותו מהמתלוננת, וזו רצה לחדר השינה והזעיקה את המשטרה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שטפי דם, במרפק ובגב. מאז האירוע עצור הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת כתב האישום המצורף הורשע הנאשם בכך שבהיותו בעיר רמלה החזיק בכיסו סכין. בגין עבירת האלימות קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

בסופו של דבר נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לעברו הפלילי מחד ולנסיבותיו האישיות מאידך.

ג. ת"פ (ת"א) 32469-08-17 **מ"י נ' סויסה** (7.2.22) הורשע הנאשם בביצוע עבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בגין כך שחבט במתלונן באמצעות מכת אגרוף בפניו וגרם לו לנפיחות, ולאחר מכן איים עליו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל. בסופו של דבר בשים לב לעברו הפלילי, מצבו הרפואי וכלל נסיבותיו, נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.

ד. ת"פ (ב"ש) 12760-12-19 **מ"י נ' אחמד אבו גראד** (29.9.21) ביום 7.6.20 הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעובדות שני אישומים. במסגרת האישום הראשון הורשע בביצוע עבירות של ניסיון תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק והיזק לרכוש במזיד, בגין כך שתקף את אחותו והכה בה באגרופים בשיניה הקדמיות, בראשה ובפניה, דחף אותה על הקיר וניסה לגלגל אותה במדרגות. המתלוננת ברחה לרכבה, הנאשם ניגש אחריה והכה בה באגרופים בראש, קרע חפצים ושבר את מתגי החלונות. במסגרת האישום השני, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים בגין כך שאיים עליה באמצעות מקל ולאחר מכן היכה אותה במקל. המתלוננת הצליחה לתפוס את המקל, ובתגובה הנאשם חנק אותה ודחף אותה למיטה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם שולב בהליך טיפולי ושירות המבחן התרשם כי הנאשם מפיק ממנו תועלת. כמו כן הנאשם נעדר עבר פלילי. נוכח האמור, בית המשפט קבע כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם וגזר 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ה. ת"פ 410-02-15 (שלום-י"ם) **מ"י נ' פלוני** (6.7.15) הורשע הנאשם בביצוע עבירה יחידה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין וכן בריבוי עבירות של איומים. הנאשם הכה את אמו מספר פעמים באגרופיו וכתוצאה מכך נגרמו לאם המטומה, נפיחות, דימום מהאף וכן סימן חבלה בפה. עוד איים על אמו בהזדמנויות אחרות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בסופו של דבר, בשים לב להיעדר עבר פלילי ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל.

18. הצדדים עתרו למתחם עונש אחד לכלל האישומים, כל צד כעמדתו, תוך שהסכימו כי ראוי לסטות מהמתחמים שהציגו, משיקולי השיקום. אני מסכימה כי בעניין זה מתקיים "מבחן הקשר ההדוק" (ר' ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מ"י**(29.10.14)) ולכן העתירה למתחם עונש הולם אחד, ראויה בנסיבות העניין.

19. לאור זאת, ובשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם באשר לכלל האישומים נע בין 18 חודשי מאסר ל-35 חודשים, לצד ענישה נלווית.

עונשו של הנאשם

20. לזכות הנאשם שקלתי את תיקונו, באופן משמעותי, לקולה של כתב האישום, את העובדה כי הנאשם הודה בביצוע המעשים, הביע חרטה וחסך בזמנם של העדים. עוד נתתי משקל לעובדה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים ואף כי מאז ביצוע העבירות לא ביצע עבירות נוספות. כמו כן התחשבתי בכך שהנאשם היה נתון במעצר ממש מאחורי סורג ובריח כשלושה חודשים.

21. למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם מצטרפים במקרה זה שיקולי שיקום משמעותיים. כידוע, מוסמך בית המשפט לסטות לקולה ממתחמי הענישה שנקבעו אם "**מצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם**", כאמור בסעיף 40 ד' לחוק העונשין.

22. כעולה מתסקירי שירות המבחן, הרקע למעשיו הקשים של הנאשם נעוץ בהתמודדותו עם האתגרים במסגרת המשפחתית כמו גם קשייו למצוא פתרונות אדפטיביים לרגשותיו השליליים שחווה מזה תקופה ממושכת במצבו המתואר, ונטייתו לצריכת משקאות משני תודעה. הנאשם הופנה, כאמור, להליך טיפולי במסגרת קהילה והשלים בהצלחה את התוכנית.

23. מחוות דעת גורמי הטיפול בקהילה הטיפולית עלה כי הנאשם שמר על תפקוד תקין ועמד בדרישות ובתפקידים שהוטלו עליו, ואף הפסיק לצרוך אלכוהול. גורמי הטיפול העריכו כי הנאשם, לאורך חייו, כמה לקבל הכרה מאמוחוהו שבר שנוצר מכך שהאם אינה יכולה להיענות לצרכיו כפי ציפיותיו.

גורמי הטיפול בהוסטל אליו הופנה הנאשם, לאחר השלמת ההליך הטיפולי בקהילה, ציינו כי הנאשם משתף פעולה בתהליכי הטיפול, מתחזק, חווה הצלחה דרך העבודה ומשתף בתחושת סיפוק ומסוגלות.

גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם נמצא בעיצומו של תהליך שיקום משמעותי ומביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי, תוך הסתייעות בגורמי הטיפול השונים, וכן להמשיך ולייצב את תפקודו התעסוקתי ולשקם יחסיו המשפחתיים. לשיטת גורמי הטיפול, המשך השיקום תוך הימנעות מאלכוהול, יצליח לחזק ולבסס הישגיו המתוארים.

24. שירות המבחן התרשם אף הוא כי הנאשם עבר הליך שינוי משמעותי לאורך תקופת הטיפול כשניכר כי כיום הוא מחוייב להתמיד בתהליך בו החל תוך ביסוס השינוי שעובר. שירות המבחן סבר כי בעקבות הטיפול והפסקת צריכת האלכוהול, פחת הסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד.

כמו כן, העריך שירות המבחן כי קיימת חשיבות בהמשך שיקומו והשתתפותו של הנאשם בטיפול, לצורך חיזוק וביסוס הישגיו המתוארים, כשלסיומו של הטיפול במלואו תהיה השפעה מיטיבה לגבי תפקודו של הנאשם במישורי חייו השונים, ובפרט לבניית תקשורת מיטיבה בינו לבין אימו והמשך שיקום יחסיהם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים אלימים קבועים, ואף בעל מאפיינים נורמטיביים וכוחות לתפקוד יציב. הנאשם מבטא רצון פנימי לשינוי התנהלותו ולקיום שגרת חיים תקינה ומתפקדת. כמו כן, שירות המבחן העריך כי המשך שיקומו והשתתפותו בטיפול ישפיע באופן מטיב על הנאשם ועל תפקודו במישורי חייו השונים ויבסס יחסים מיטיבים עם אמו.

בסופו של דבר, שירות המבחן הבהיר כי הטלת ענישה שאינה שיקומית עשויה לפגוע משמעותית בתפקוד הנאשם באופן שיגביר את הסיכון במצבו ויחליש את כוחותיו להמשיך ולקדם את עצמו, כאשר הודגשה חשיבות קידום הנאשם לכיוון מהלך חיים נורמטיבי.

25. מטבע הדברים, לא כל הליך שיקום מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. מידת המשקל שתינתן להליכי השיקום צריכה להיבחן אל מול יתר שיקולי הענישה, ובראשם שיקול ההלימה, כמו גם אל נוכח נתוניו האישיים של הנאשם, עוצמתו של הליך השיקום, העבר הפלילי ומרכיבי הענישה הנוספים הרלוונטיים (ר' לעניין זה ע"פ 6637/17 **אליזבת קרנדל נ' מ"י** (18.04.2018)).

26. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים, לטיעוני הצדדים, לתסקירי שרות המבחן, לעמדת המתלוננת כפי שהובעה בפני שירות המבחן ובפניי, באתי לכלל מסקנה כי עסקינן באחד מאותם מקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם הליך שיקומו של הנאשם משמעותי ומקיף המצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, בשל כך שמתקיים בו אותו

ניצוץ המבטא "סיכוי של ממש שישתקם". כאשר יודגש כי אף המאשימה מסכימה כי יש מקום לחריגה מהמתחם ההולם.

27. עם זאת, "יש לחזור ולהבהיר, כי הגם שישנה חשיבות לשיקולי השיקום, הם אינם חזות הכול, ובצדם ניצבים שיקולי הגמול וההרתעה" (ר' לעניין זה ע"פ 6720/16 מ"י נ' פלוני (7.3.17)).

28. בנסיבות אלה, נוכח מאפייני החומרה הגלומים במעשיו של הנאשם, ועל אף שילובו של הנאשם בהליך טיפולי אינטנסיבי ומעמיק ככל שהיה, קשה להלום סטייה ממתחם העונש ההולם עד כדי הימנעות מענישה מוחשית כהמלצת שירות המבחן, אך יש מקום להימנע מעונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

29. הנני סבורה כי יש מקום לאפשר לנאשם להמשיך בנתיב השיקום בו החל לפסוע לצד ענישה שתבהיר את חומרת המעשים. על כן, כאשר העונש הראוי הוא עונש מאסר, מצאתי לאפשר לנאשם לשאת את עונשו בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד העמדתו בצו מבחן שיהיה בו כדי לפקח על המשך השתתפותו במסגרת הטיפולית בתחום ההתמכרויות. צו המבחן אף יאפשר לנאשם להמשיך ולקדם עצמו ולשירות המבחן לסייע לו בהכוונתו למהלך חיים נורמטיבי ולתפקוד תקין בחברה, וכן ילווה אותו כגורם מפקח.

30. אבהיר כי אמנם המאשימה סבורה אף היא כי בנסיבות הנאשם דנן יש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, אלא שלשיטתה גזירת מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה של שנה, היא בבחינת סטייה מתאימה. אין דעתי כדעתה.

שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה מהותית, כעתירת המאשימה, וזאת דווקא לאחר שהוכיח לאורך זמן נכונות להירתם באופן משמעותי להליך הטיפולי, עשויה לפגוע בנאשם ולאין את הישגיו. אדרבה, כאשר שוקלים את ההתקדמות והשיקום שביצע הנאשם מאז ביצוע העבירה נשוא תיק זה ואת הירתמותו לתהליך הטיפולי, על אף הקשיים שניצבו לפניו והמשוכות שהיה עליו לעבור, נדמה כי האינטרס הציבורי ייצא נשכר מהמשך שיקומו של הנאשם, באופן שיפחית את הסיכון במצבו, זאת תחת קטיעת הליך הטיפול היה וייגזר עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

לא זו אף זו, יש לזכור כי הנאשם היה נתון במעצר כשלושה חודשים.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 2667/18 יצחק נ' מ"י (10.10.18):

"הקלה בעונש תוך סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום אינה אך בגדר התחשבות אישית בעבריו, אלא עיקרה טמון בכך ששיקום מוצלח משרת את האינטרס החברתי של הגנה על החברה מפני עבירות עתידיות מצד אותו עבריו, בבחינת "הפסדו יוצא בתועלתו".

31. לצד כל האמור לעיל אבהיר כי ערה אני לכך כי עונש מאסר ולו בדרך של עבודות שירות עשוי לפגוע בנאשם אך אין מנוס מהמסקנה כי לא די בשיקולים המקלים הקיימים כאן, כדי להצדיק השתת עונש שאינו כולל מרכיב ממשי של מאסר.

סוף דבר

32. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים. הנאשם ישא בעונש המאסר בדרך של עבודות שירות. על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 29.2.24 בשעה 08:00 בבוקר ביחידת ברקאי, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע. מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות או איומים.

ג. צו מבחן למשך שנה.

מובהר לנאשם כי היה ולא יעמוד בצו המבחן יחזור עניינה מחדש לבית המשפט וייגזר עליו עונש אחר.

ד. קנס בסך 1500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.24 ובכל 1 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

ה. פיצוי למתלוננת בסך של 1500 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום לקופת ביהמ"ש.

המזכירות תעביר הפיצוי למתלוננת באמצעות פרטיה אותם תמציא המאשימה בתוך 7 ימים.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.
זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ד, 18 דצמבר 2023, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.